

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

2012

دانشگاه تربیت معلم تهران

دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر

پایان نامه کارشناسی ارشد آمار

عنوان:

دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد

درحالت زیربحرانی

استاد راهنما:

دکتر رحیم زاده ثانی

۱۳۸۷ / ۲ / ۱۱

نگارش:

مهدی سادات دربندی

بهمن ۱۳۸۵

۹۵۷۷۴

تاریخ:
شماره:
پیوست:
واحد:

دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر

صور تجلسه دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

جلسه دفاع از پایان نامه آقای مهدی سادات دربندی دانشجوی دوره کارشناسی ارشد
رشته آمار تحت عنوان:

دستور زبان تصادفی زیر متن آزاد
در حالت زبر بحرانی

در روز یکشنبه مورخ ۸۵/۱۱/۱ در دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر تشکیل گردید
و نتیجه آزمون به شرح زیر تعیین می گردد. نمره این آزمون
۱۸،۲۵ می باشد.

- ۱- عالی
- ۲- بسیار خوب
- ۳- خوب
- ۴- قابل قبول
- ۵- غیر قابل قبول

داور داخلی
دکتر عین ا... پاشا

داور خارجی
دکتر محمد قاسم وحیدی اصل

استاد راهنما
دکتر علی اکبر رحیم زاده ثانی

جوادی لائی
رئیس دانشکده علوم ریاضی
و مهندسی کامپیوتر

بسمه تعالی

آگهی دفاع از پایان نامه کارشناسی ارشد

عنوان:

دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد

درحالت زیربحرانی

استاد راهنما: آقای دکتر رحیم زاده

داور خارجی: آقای دکتر وحیدی اصل

داور داخلی: آقای دکتر پاشا

دانشجو: مهدی سادات دربندی

زمان: ساعت ۱۴ روز یکشنبه مورخ ۸۵/۱۱/۱

مکان: دانشکده علوم ریاضی و مهندسی کامپیوتر، دانشگاه تربیت معلم.

خلاصه:

دستور زبان تصادفی در علوم کامپیوتر معرفی و تحقیقات بروی آن به کمک شیوه های فیزیک آماری نظیر حدود ترمودینامیک و بسط خوشه ای و... انجام شده است. در این پایان نامه ما رفتار دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد را با فرایندهای شاخه ای چند نوعی مدل بندی می کنیم، وقتی که فرایند زیربحرانی با احتمال انقراض غیر صفر (علامت ها از بین نمی روند) بوده و عامل زمان بسیار بزرگ است، رفتار فرایند را مورد بررسی قرار می دهیم. اندازه های حدی مختلف و روابط بین آنها نیز مطالعه می شود.

سپاس

ستایش سزاوار خدای سبحان که انسان‌ها را در میدان عمر به مسابقه دانش و تکامل فرمان داد و درود فراوان به فرستادگانش که اندیشه جز ابلاغ رسالت و تکمیل نفوس و رساندن قافله بشری به قله کمال انسانی نداشته‌اند.

به عنوان تشکر و حق شناسی لازم می‌دانم از استاد عالیقدر و بزرگوار جناب آقای دکتر رحیم زاده‌ثانی به خاطر زحماتشان در طول دوره تحصیل و اینکه در نگارش پایان نامه صادقانه مرا مورد راهنمایی و مساعدت خویش قرار داده و با نیک اندیشی در کار من نگریستند و نیز از استاد فرزانه جناب آقای دکتر پاشا که در طول تحصیل مرا یاری نموده و داوری این رساله را پذیرفته‌اند، و همچنین از محضر استاد گرانقدر جناب آقای دکتر وحیدی اصل که بر من منت نهاده و زحمت داوری این رساله را تقبل نموده‌اند کمال تشکر و سپاسگذاری را بنمایم.

و نیز شایسته است از همکاری صمیمانه دوستانی که با پیشنهادات و زحمات خویش مرا در تهیه این پژوهش یاری نموده‌اند قدردانی و تشکر نمایم.

چکیده

دستور زبان تصادفی در علوم کامپیوتر معرفی و تحقیقات بروی آن به کمک شیوه‌های فیزیک آماری نظیر حدود ترمودینامیک و بسط خوشه‌ای و... انجام شده است. در این پایان نامه ما رفتار دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد را با فرایندهای شاخه‌ای چند نوعی مدل‌بندی می‌کنیم، وقتی که فرایند زیربحرانی با احتمال انقراض غیرصفر (علامت‌ها از بین نمی‌روند) بوده و عامل زمان بسیار بزرگ است، رفتار فرایند را مورد بررسی قرار می‌دهیم. اندازه‌های حدی مختلف و روابط بین آنها نیز مطالعه می‌شود.

لغات کلیدی:

دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد، فرایند تصادفی چند نوعی زیر بحرانی، حدود ترمودینامیک.

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	پیشگفتار.....
	فصل اول: مفاهیم مقدماتی در فرایندهای تصادفی و شاخه‌ای
۵	مقدمه.....
۵	۱-۱ بردار و ماتریس‌ها.....
۷	۲-۱ نظریه ماتریس‌های مثبت پرون-فروبینیوس.....
۹	۳-۱ تعریف فرایندهای تصادفی.....
۱۰	۴-۱ فرایند شاخه‌ای گالتون واتسون.....
۱۳	۵-۱ احتمالات انقراض.....
۱۴	۶-۱ فرایند های شاخه‌ای چند نوعی.....
۱۹	۷-۱ همگرایی یکنواخت دنباله‌ها.....
۱۹	۸-۱ نامساوی مارکوف.....
	فصل دوم: دستور زبان صوری
۲۱	مقدمه.....
۲۱	۱-۲ زبان صوری.....
۲۲	۲-۲ دستور زبان صوری.....
۲۳	۳-۲ دستور زبان تولیدی.....
۳۲	۴-۲ دستور زبان تصادفی (SCFG).....
۳۳	۵-۲ کاربرد دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد (SCFG).....
	فصل سوم: دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد در حالت زیربهرانی
۳۸	مقدمه.....
۳۸	۱-۳ فرایند های شاخه‌ای چند نوعی و دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد
۴۱	۲-۳ قضیه‌ها.....
۶۷	واژه نامه انگلیسی به فارسی.....
۶۹	واژه نامه فارسی به انگلیسی.....
۷۱	منابع.....

پیشگفتار

پژوهش حاضر به بیان خواص ریاضی رفتار دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد در حالت زیر بحرانی با احتمال انقراض غیر صفروقتی که عامل زمان بسیار بزرگ است، می پردازیم.

فرایند شاخه‌ای

از لحاظ تاریخی قدمت فرایندهای شاخه‌ای به حدود یک قرن پیش برمی گردد و اولین بار این اصطلاح توسط کولموگوروف⁽¹⁾ و دیمیتریوف⁽²⁾، در سال ۱۹۴۷ کاربرده شد تا رده‌ای از فرایندهای تصادفی را توصیف کنند. ولیکن اولین گام توسط گالتون⁽³⁾، در سال ۱۸۷۳ برداشته شد و اولین مشوق وی تأثیری بود که واتسون⁽⁴⁾، در همان سال بر او گذاشت که ارتباط او دربار زوال نام فامیل در میان اشراف زادگان انگلیسی بود.

فرایند شاخه‌ای چند نوعی

اولین بارشکلی از فرایند گالتون-واتسون دو نوعی توسط بارتلت⁽⁵⁾ (۱۹۴۶) معرفی شد، و اولین فرمولبندی و بحث عمومی در مورد فرایندهای چند نوعی ویژه با پارامتر زمان پیوسته توسط کولموگوروف و دیمیتریوف در سال ۱۹۴۷ انجام شد. تعمیم به حالتی که زمان گسسته است، وسیله کلموکروف و سیواستیانف⁽⁶⁾ (۱۹۴۷)، اورنت⁽⁷⁾ و یولام⁽⁸⁾ (۱۹۴۸) و سیواستیانف (۱۹۴۹) انجام شد. توضیح و شرح دقیق تئوری فرایند شاخه‌ای چند نوعی توسط سیواستیانف (۱۹۵۱) انجام شد، که شامل مباحث پیچیده‌ای در مورد فرایندهایی است که بعضی از انواع توانایی تولید انواع دیگر را دارند، نیز بود.

دستور زبان تصادفی صوری

دستور زبان صوری برای اولین بار توسط نوام چامسکی⁽⁹⁾ - یکی از بزرگترین زبان‌شناسان دنیا- در سال ۱۹۵۶ معرفی و فرمولبندی شد و انواع دستور زبان صوری را نیز بیان کرد. یکی از انواع بسیار کاربردی دستور زبان صوری در علوم کامپیوتر و شاخه‌های دیگر علوم، دستور زبان زیرمتن آزاد است. ساناکف⁽¹⁰⁾ در سال ۱۹۷۱ مقاله‌ای در مورد کاربرد فرایند شاخه‌ای در دستور زبان زیرمتن آزاد نوشت،

1. A.N.Kolmogorov

2. N.A.Dimitreiv

3. F.Galton

4. H.W.Watson

5. Bartlett

6. Sevast'yanov

7. Everett

8. Ulam

9. Noam Chamsky

10. Sankoff

که ارتباط بین فرایند شاخه‌ای و دستور زبان زیرمتن آزاد را بیان کرد.

دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد اولین بار توسط بوث⁽¹⁾ و توماسن⁽²⁾ در سال ۱۹۷۳ معرفی و فرمولبندی شد و بیکر⁽³⁾ در سال ۱۹۷۹ آن را بسط و گسترش داد. در دهه ۱۹۹۰ مطالعات گسترده‌ای روی دستور زبان تصادفی و فرایند تصادفی چند نوعی انجام شده، از آن جمله در سال ۱۹۹۸ مالیشیوف⁽⁴⁾ مقاله‌ای به نام دستور زبان تصادفی نوشت که در آن ارتباط بین دستور زبان تصادفی و فرایند شاخه‌ای چند نوعی بیان شده بود. پس از آن پتروف⁽⁵⁾ و مالیشیوف و کارپلویچ⁽⁶⁾ در سال ۲۰۰۲ مقاله‌ای به نام تکامل زیرمتن آزاد در کلمات نوشتند، و به بیان و اثبات چند قضیه در مورد دستور زبان تصادفی و فرایند تصادفی چند نوعی پرداختند.

در تحقیقات آینده می توان بروی ارتباط دستور زبان تصادفی و فرایند شاخه‌ای چند نوعی در محیط تصادفی پرداخت.

در این پایان نامه به مطالعه‌ی دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد و فرایندهای تصادفی چند نوعی وابسته به آن می‌پردازیم و قضایایی در مورد وجود احتمال انتقال ثابت در هنگامی که زمان بسیار بزرگ است (حالت مجانبی) را بررسی می‌کنیم.

در فصل اول این پژوهش، به بیان تعاریف و مقدمات لازم در فرایندهای تصادفی و شاخه‌ای چند نوعی و مطالب پایه‌ای مورد نیاز فصل‌های آتی می‌پردازیم.

در فصل دوم به تعریف دستور زبان صوری و انواع آن و همچنین تعریف دستور زبان تصادفی و کاربردهای آن می‌پردازیم.

فصل سوم رفتار دستور زبان تصادفی زیرمتن آزاد در حالت زیربحرانی با احتمال انقراض غیر صفر (علامت‌ها از بین نمی‌روند) را بررسی کرده و به بیان ۴ قضیه و اثبات آن‌ها می‌پردازیم.

امید است نتایج حاصل از این تحقیقات راهنمایی برای دانش پژوهان در هر چه پربارتر کردن مطالعات و تحقیقات آماری بویژه در پایان‌نامه‌های آتی باشد.

مقاله‌های اصلی که در این پایان نامه مورد بررسی قرار گرفته‌اند عبارتند از:

1. Booth	5. Petrov
2. Thomson	6. Karpelevich
3. Baker	
4. Malyshev	

- [1] PETROV. A. L, (2003) Context-free Grammar Supercritical Case with a Nonzero Extinction Probability, *Theory of probability and its Applications*, No. 47 , 709.
- [2] KARPELEVICH. F. I, PETROV. V. A, PIROGOV. S. A, AND RYBKO. A. N, (2002) Context Free Evolution of Words, *Rappot de Recherche No. 4413, INRIA, Rocquencourt, France*.

فصل اول:

مفاهیم مقدماتی

در فرایندهای تصادفی و شاخه‌ای

فصل اول، مفاهیم مقدماتی در فرایندهای تصادفی و شاخه‌ای

مقدمه

در این فصل به طرح و بررسی مطالب پایه‌ای که در فصل‌های آتی مورد استفاده قرار می‌گیرند، می‌پردازیم. این فصل از ۸ بخش تشکیل شده است که با تعریف بردار و ماتریس و مطالب پایه‌ای دیگر مانند مقدار ویژه و... آغاز می‌شود. در بخش‌های بعد به تعریف فرایندهای تصادفی و انواع آن، فرایندهای شاخه‌ای و شاخه‌ای چند نوعی، توابع مولد و بعضی از خواص آنها می‌پردازیم. بخش هفت، قضیه‌ای در مورد همگرایی دنباله‌ها بیان می‌کنیم. در بخش آخر، نامساوی مارکوف را بیان می‌کنیم که در فصل ۳ در اثبات یکی از قضیه‌ها مورد استفاده قرار می‌گیرد.

۱-۱) بردار و ماتریس‌ها

۱-۱-۱) بردارها

یک آرایه از n عدد حقیقی x_1, \dots, x_n یک بردار نامیده می‌شود و به صورت زیر نمایش داده می‌شود:

$$\vec{x} = (x_1, \dots, x_n).$$

۱-۱-۲) ماتریس‌ها

یک ماتریس، یک آرایه مستطیلی یا مربعی شکل از اعدادی است که به صورت سطر و ستون مرتب شده‌اند، از نظر تعداد عناصر، اندازه سطرها با هم و اندازه ستون‌ها با هم برابرند. بر طبق نماد گذاری a_{ij} را برای نشان دادن عنصر واقع در سطر i ام و ستون j ام ماتریس A به کار می‌بریم و آنرا درایه (i, j) می‌نامیم و A را به صورت زیر نمایش می‌دهیم:

$$A = \begin{pmatrix} a_{ij} \end{pmatrix}_{r \times c} \quad \begin{matrix} i=1, \dots, r, \\ j=1, \dots, c. \end{matrix}$$

می‌گوییم A دارای r سطر و c ستون یا $r \times c$ می‌باشد، به ماتریس A که $P \times P$ بوده و برای

هر i و j ، $a_{ij} = a_{ji}$ ، ماتریس متقارن گفته می‌شود. برای $A = \begin{pmatrix} a_{ij} \end{pmatrix}_{r \times c}$ ، ترانسپوزی A

چنین تعریف می‌شود $A^T = \begin{pmatrix} a'_{ij} \end{pmatrix}$ که برای هر i و j ، $a'_{ij} = a_{ji}$.

۱-۱-۳) ماتریس‌های نامنفی و مثبت

فرض کنید $A = (a_{ij})_{p \times p}$ یک ماتریس مربعی باشد. اگر هر a_{ij} نامنفی باشد، می‌نویسم $A \geq 0$.

اگر $A \geq 0$ و دست کم یکی از a_{ij} ها مثبت باشد، می‌نویسم $A > 0$. A را یک ماتریس مثبت می‌نامیم؛ اگر هر a_{ij} مثبت باشد، می‌نویسم $A \gg 0$.

همین نمادها را برای بردار $\vec{x} = (x_1, \dots, x_n)$ نیز به کار می‌بریم؛ یعنی برای $\vec{x} \geq 0$ لازم است بازاء هر $i = 1, \dots, n$ ، $x_i \geq 0$ ؛ $\vec{x} > 0$ ایجاب می‌کند که بازاء هر $i = 1, \dots, n$ ، $x_i > 0$.

همچنین اگر $\vec{x} - \vec{y} \geq \vec{0}$ می‌نویسم $\vec{x} \geq \vec{y}$ و از این قبیل. واضح است که $A \geq 0$ و $\vec{x} \geq \vec{y}$ (یا $\vec{x} > \vec{y}$) ایجاب می‌کند که $A\vec{x}^T = A\vec{y}^T$.

(۴-۱-۱) ماتریس منتظم مثبت (اکیداً صعودی)

ماتریس مربعی $A = (a_{ij})_{p \times p}$ ماتریس منتظم مثبت است (Mode-1971) اگر برای هر

$a_{ij} \in (0, \infty)$ ، $i, j = 1, \dots, p$ و یک عدد طبیعی n وجود داشته باشد به طوری

که $A^n \gg 0$ ، یعنی اگر $A^n = (a_{ij}^n)_{p \times p}$ آنگاه $a_{ij}^n > 0$ ، $i, j = 1, \dots, p$.

(۵-۱-۱) مقدارهای ویژه و بردارهای ویژه

عدد مختلط λ را مقدار ویژه ماتریس A گوئیم اگر برداری مانند $\vec{x} \neq \vec{0}$ چنان موجود باشد

که $A\vec{x} = \lambda\vec{x}$. هرگاه λ مقدار ویژه A باشد، آنگاه مجموعه \mathcal{M}_λ مرکب از تمام بردارهای

صادق در معادله $A\vec{x} = \lambda\vec{x}$ است. اعضای \mathcal{M}_λ بردارهای ویژه راست برای λ نام دارند.

قبل از بیان قضایای پرون-فروبینیوس، نمادهایی که در مورد بردارها و ماتریس‌ها در کل پایان نامه

استفاده می‌شوند را بیان می‌کنیم:

(۱) فضای اقلیدسی p بعدی، R^p .

(۲) فضای اقلیدسی p بعدی نامنفی، R_p^+ ،

$$R_p^+ = \{(x_1, \dots, x_p); x_i > 0, i = 1, \dots, p\}$$

(۳) ζ^p یک فضای واحد در R_p^+ .

$$\zeta^p = \{\vec{x}; \vec{0} < \vec{x} < \vec{1}\}$$

$$\vec{0} = (0, \dots, 0), \vec{1} = (1, \dots, 1) \quad (۴)$$

(۵) $\vec{e}_i = (0, \dots, 0, 1, 0, \dots, 0)$ و 1 در مکان i ام قرار گرفته است.

$$\|\vec{x}\| = \max(|x_1|, \dots, |x_p|) \quad (۶)$$

$$R_p^+ = \{(x_1, \dots, x_p) \in R^p; x_i > 0, i = 1, \dots, p\} \quad (V)$$

(۲-۱) نظریه ماتریس‌های مثبت پرون-فروبینیوس

فرض کنید $M \geq 0$ ، با درایه‌های $i, j = 1, \dots, p$ و m_{ij} ، یک ماتریس مربعی بوده و

$\bar{x} > 0$ برداری با $\sum_{i=1}^p x_i = 1$ باشد. مجموعه Λ را مجموعه‌ی تمام اعداد حقیقی چون

λ می‌گیریم، به طوری که داشته باشیم:

$$M\bar{x} \geq \lambda\bar{x}.$$

فرض کنیم $\lambda_0 = \sup \Lambda$ ثابت می‌شود که اگر $M \gg 0$ ، λ_0 متناهی و مثبت است. در واقع

اگر $N = \max_{1 \leq i, j \leq p} m_{ij}$ ، آنگاه $\sum_{i=1}^p x_i = 1$ و $\bar{x} > 0$ ایجاب می‌کند

که $\sum_{i=1}^p m_{ij} x_j \leq N \sum_{j=1}^p x_j = N$ ، $i = 1, \dots, p$ ، حال آنکه به ازای دست کم یک مقدار j ،

داریم $x_j \geq \frac{1}{p}$. پس داریم $\lambda_0 \leq pN$. به همین نحو، هرگاه داشته باشیم $A \gg 0$ ، $\bar{x} > 0$ ، آنگاه

داریم $0 < \delta = \min_{1 \leq i, j \leq p} m_{ij} < \delta$ و $\sum_{j=1}^p a_{ij} (\frac{1}{p}) \geq \delta$ ، که از این معلوم می‌شود که $\lambda_0 \geq \delta p$ [9].

λ_0 را مقدار ویژه ماکسیم می‌نامیم.

قضیه (۱.۱) (قضیه اول پرون-فروبینیوس)

هرگاه $M \gg 0$ ، و λ_0 بصورت بالا تعریف شود آنگاه

i. یک $\bar{x}^0 \gg 0$ وجود دارد به طوری که $M\bar{x}^0 = \lambda_0\bar{x}^0$.

ii. هرگاه $\lambda \neq \lambda_0$ یک مقدار ویژه دیگر M باشد آنگاه $|\lambda| < \lambda_0$.

iii. بردارهای ویژه راست M با مقدار ویژه λ_0 یک زیر فضای یک بعدی ($\dim \mathcal{M}_{\lambda_0} = 1$)

تشکیل می‌دهند.

قضیه (۲.۱)

هرگاه $M > 0$ و به ازای اعداد صحیح چون $n > 0$ ، $M^n \gg 0$ آنگاه قضیه فوق برقرار

می‌باشد.

قضیه (۳.۱)

فرض کنیم ماتریس اکیدا مثبت M ، دارای بزرگترین مقدار ویژه ℓ و بردارهای ویژه راست و چپ u و v است. اگر بردارها چنان نرمالایز شوند، که $(\bar{u} \cdot \bar{v}) = 1$ ، $(\bar{u} \cdot \bar{1}) = 1$ آنگاه می‌توانیم بنویسیم:

$$M^n = \ell^n P + R^{(n)}$$

که P ماتریسی است که درایه‌های ij ام آن برابر $v_j u_i$ است و داریم:

$$PR = RP = 0 \quad i$$

ii فرض کنیم $r_{ij}^{(n)}$ درایه ij ام ماتریس $R^{(n)}$ است، در این صورت

$$0 < p_0 < p, c < \infty$$

$$r_{ij}^{(n)} \leq cp_0^n$$

لم (۱-۱)

فرض کنیم P یک ماتریس اکیدا مثبت، که بزرگترین مقدار ویژه آن ۱ و \bar{v} و \bar{u} بردارهای ویژه چپ و راست بزرگترین مقدار ویژه هستند که به صورت نرمال درآمده‌اند $(\bar{u} \cdot \bar{1}) = 1, (\bar{u} \cdot \bar{v}) = 1$

در این صورت هر دنباله $\{A_n\}$ که $0 \leq A_n \leq P$ یک دنباله از ماتریس‌ها تعریف می‌کند به صورت زیر:

$$B_n = \prod_{k=0}^n (P - A_k)$$

و بازاء هر \bar{x} که یک بردار ثابت است به طوری که $\bar{x} \gg \bar{0}$ و برای هر $n \geq 1$ ، $B_n \bar{x} \neq \bar{0}$ در اینصورت داریم:

$$i \quad \lim_{n \rightarrow \infty} A_n = 0 \quad \text{نتیجه می‌دهد که } \lim_{n \rightarrow \infty} \frac{B_n \bar{x}}{(\bar{v} \cdot (B_n \bar{x}))} = \bar{u} \quad \text{این همگرایی برای}$$

هر $\bar{x} \gg \bar{0}$ ، $B_n \bar{x} \neq \bar{0}$ برقرار است.

$$ii \quad \lim_{n \rightarrow \infty} B_n \bar{x} = \bar{x}_0 \quad \text{همواره موجود است.}$$

$$iii \quad \sum A_k < \infty \quad \text{اگر و فقط اگر } \bar{x}_0 \neq \bar{0}.$$

اثبات لم در [6] در فصل ۵ موجود است.

قضیه (۴.۱)

هرگاه $M > 0$ ، به ازای عدد صحیحی چون $n > 0$ ، $M^n \geq 0$ ، λ و P مثل قضیه

(۳-۱) تعریف شده باشد آنگاه وقتی $n \rightarrow \infty$ داریم:

$$\frac{1}{\lambda_0^n} M^n \rightarrow P$$

قضیه (۵.۱) قضیه دوم پرون-فروبینوس

فرض کنید $M > 0$ و λ_0 همانند قضیه (۱.۱) تعریف شده باشد، در این صورت:

- i λ_0 یک مقدار ویژه M ، با بردار ویژه $\bar{x}^0 > 0$ است.
- ii هرگاه λ بردار ویژه دیگری از M باشد، آنگاه $|\lambda| \leq \lambda_0$.
- iii در صورتی همگرا است که $\bar{x}^0 \gg \bar{0}$ $\frac{1}{p} \sum_{i=1}^p \frac{M^i}{\lambda_0^i}$
- iv هرگاه λ یک مقدار ویژه M بوده و $|\lambda| = \lambda_0$ آنگاه $\eta = \frac{\lambda}{\lambda_0}$ یک ریشه واحد است و $\eta^n \lambda_0$ به ازای $n = 0, 1, 2, \dots$ یک مقدار ویژه M می‌باشد.

قضیه (۶.۱)

هرگاه $M \geq B \geq 0$ آنگاه $\lambda_0(M) \geq \lambda_0(B)$.

اثبات تمام قضایای بخش (۲-۱) در ضمیمه کارلین [3] موجود است.

۳-۱ تعریف فرایندهای تصادفی

یک فرایند تصادفی $X = \{X(t), t \in T\}$ مجموعه‌ای از متغیرهای تصادفی است که روی فضای احتمال مشترکی مانند S تعریف می‌شوند، یعنی به ازای هر t از مجموعه اندیس گذار T ، $X(t)$ یک متغیر تصادفی روی S است. اغلب t را به زمان تعبیر می‌کنیم و $X(t)$ را حالت فرایند در زمان t می‌گوییم، بسته به اینکه مجموعه T شمارا باشد X فرایند زمان گسسته و یا اگر T متعلق به بازه $(0, \infty)$ باشد آن را فرایند زمان پیوسته می‌گوییم.

۱-۳-۱ تعریف زنجیر مارکوف

فرایند تصادفی زمان گسسته $\{X_n, n \geq 0\}$ را که مجموعه مقادیر ممکن است متناهی یا نامتناهی شمارا باشد در نظر می‌گیریم. اگر توزیع شرطی این فرایند برای وضعیت‌های آینده، از حالت‌های گذشته مستقل باشد و فقط بستگی به حالت فعلی داشته باشد، گوییم $\{X_n, n \geq 0\}$ یک زنجیر مارکوف است؛ به عبارت دیگر هرگاه به ازای هر n و مقادیر مفروض $i_0, i_1, \dots, i_{n-1}, j, i$ داشته باشیم:

$$\begin{aligned} P\{X_{n+1} = j | X_n = i, X_{n-1} = i_{n-1}, \dots, X_1 = i_1, X_0 = i_0\} \\ = P\{X_{n+1} = j | X_n = i\}. \end{aligned}$$

در این عبارت احتمال $p_{ij} = P\{X_{n+1} = j | X_n = i\}$ را احتمال انتقال یک مرحله ای یا احتمال تغییر وضعیت می‌گوییم. حال اگر $p_{ij} = P\{X_{n+1} = j | X_n = i\}$ ، یعنی احتمال تغییر وضعیت مستقل از n باشد، گوییم زنجیر مارکوف مانا است و داریم:

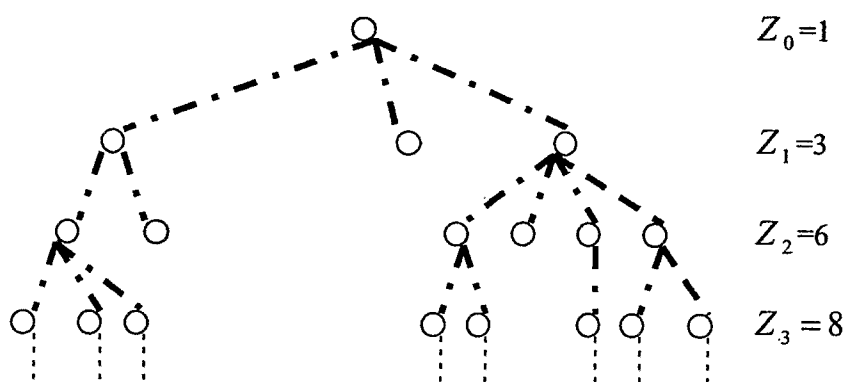
$$p_{ij} \geq 0, \sum_{j=1} p_{ij} = 1, i = 0, 1, 2, \dots$$

به همین قیاس برای هر $(i, j) \in S$ ، احتمالات انتقال n مرحله‌ای در زنجیر مارکوف عبارتند از:

$$p_{ij}^n = P\{X_{n+m} = j | X_m = i\}, n \geq 0$$

۱-۳-۲) فرایند گالتون-واتسون ($G-W$)

این فرایند می‌تواند نمایش باز شدن یک جمعیت به اجزایش باشد، در لحظه 0 با $Z_0 = 1$ آغاز می‌شود. هر فرد بعد از یک واحد زمان که طول عمر یک نسل است بطور مستقل از دیگر فرزندان به تعدادی تصادفی اولاد بر طبق قانون احتمالی $\{p_k\}$ منشعب می‌شود. افراد تولید شده، یعنی فرزندان Z_0 را نسل اول می‌نامیم و با Z_1 نشان می‌دهیم. به همین ترتیب با مشخص شدن افراد نسل اول، هر یک، بطور مستقل و با قانون $\{p_k\}$ نسل دوم را تولید می‌کنند که آنرا Z_2 می‌نامیم و فرایند ادامه می‌یابد. به طور کلی Z_n تعداد افراد در نسل n ام است. فرایند $\{Z_n\}$ را فرایند گالتون-واتسون ($G-W$) می‌نامیم که زمان گسسته و با فضای وضعیت $S = \{0, 1, 2, \dots\}$ است. شکل ۱-۱ ترسیمی از فرایند گالتون-واتسون ($G-W$) است که نشان می‌دهد طول واحد زمان که طول عمر افراد است، یکسان می‌باشد و هر فرد در پایان عمر خود فرزند یا فرزندان تولید می‌کند یا اینکه نسلش منقرض می‌شود.

شکل ۱-۱

لازم به ذکر است اساس مطالعه در این پایان نامه بر پایه فرایند گالتون-واتسون می‌باشد، که در زیر به تعریف دقیق آن می‌پردازیم.

(۱-۴) فرایند شاخه‌ای $(G-W)$

جامعه‌ای از باکتری‌ها را در نظر می‌گیریم که اعضای آن بتوانند فرزندان از نوع خود را (طول عمر افراد یکسان فرض می‌شود) تولید مثل کنند که تعداد تصادفی ξ_k نوزاد دارای توزیع $p_k = P\{\xi_k = k\}$ به ازای $k = 0, 1, 2, \dots$ است و هر یک از فرزندان مستقل از دیگران با همان توزیع احتمال، تولید مثل می‌کنند. این تولید مثل تا زمانی که فردی در جامعه وجود داشته باشد ادامه می‌یابد. فرض کنید $Z_0 = 1$ نسل صفرم و Z_n عده‌ی افراد در نسل n ام باشد، در این صورت $\{Z_n\}$ را فرایند شاخه‌ای گالتون-واتسون می‌نامیم. به بیان دقیقتر اگر دنباله $\{\xi_i\}_{i=1}^{\infty}$ از متغیرهای تصادفی $i.i.d.$ روی اعداد صحیح نامنفی که دارای توزیع احتمال مشترک $\{p_k\}$ باشند، و برای هر n, Z_n را چنین تعریف می‌کنیم:

$$(1-1) \quad Z_0 = 1, Z_{n+1} = \sum_{i=1}^{Z_n} \xi_i \quad (n \geq 0)$$

در این صورت $\{Z_n\}_{n=0}^{\infty}$ یک فرایند شاخه‌ای گالتون-واتسون $(G-W)$ است.

(۱-۴-۱) خواص فرایند شاخه‌ای

فضای حالت این فرایند یعنی مقادیری که Z_n می‌گیرد برابر است با $S = \{0, 1, 2, \dots\}$ این فرایند یک فرایند مارکوف است که نتیجه‌ای از رابطه (۱-۱)، یعنی Z_{n+1} فقط به Z_n وابسته است و توزیع شرطی حالت آینده این فرایند، از حالت‌های گذشته مستقل بوده و فقط به حالت فعلی مربوط است.

فرایند شاخه‌ای یک زنجیر مارکوف است که حالت $\{0\}$ حالت جاذب است یعنی $Z_n = 0$ ایجاب می‌کند که به ازای هر $k > 0$:

$$Z_{n+k} = 0.$$

(۲-۴-۱) تعریف

در یک فرایند شاخه‌ای $\{Z_n\}$ که $Z_0 = 1$ ، تعریف می‌کنیم $E(Z_1) = m$ ، یعنی میانگین تعداد فرزندان هر فرد برابر m است. $\sigma^2 = \text{Var}(Z_1)$ را واریانس عده افراد در نسل نخست می‌نامیم.

لم (۲-۱)

فرض کنید $\{Z_n\}$ یک فرایند شاخه‌ای با میانگین m و واریانس σ^2 متناهی باشد در این صورت:

i. به ازای هر n ، $E(Z_n) = m^n$ یعنی افزایش متوسط عده‌ی فرزندان هندسی است.

$$E(Z_{n+k} | Z_n) = m^k Z_n \quad \text{ii}$$

$$Var(Z_n) = \begin{cases} \sigma^2 m^{n-1} \frac{m^n - 1}{m - 1} & m \neq 1 \\ n\sigma^2 & m = 1 \end{cases} \quad \text{iii}$$

یعنی تغییرات واریانس وقتی، $m \neq 1$ ، برای m ‌های بزرگ "مجانبا" بصورت هندسی است و وقتی $m = 1$ ، بصورت خطی است.

مرجع کارلین [3] فصل ۸

۱-۴-۳) تابع مولد احتمال برای فرایندهای شاخه‌ای

یکی از ابزارهای مهم و اساسی، در تجزیه و تحلیل هر فرایند تصادفی، تابع مولد احتمال وابسته به آن است.

فرض کنیم Z_1 متغیر تصادفی عده افراد نسل یک از یک فرایند شاخه‌ای گالتون-واتسون با توزیع $\{p_i\}$ باشد، یعنی به ازای هر j ، $P\{Z_1 = j\} = p_j$ ، در این صورت تابع مولد احتمال وابسته به Z_1 عبارتست از:

$$f(s) = E(s^{Z_1}) = \sum_{k=0}^{\infty} p_k s^k, \quad s \in [0, 1]$$

برای نسل n ام، تابع مولد احتمال وابسته به Z_n چنین تعریف می‌شود:

$$f_n(s) = E(s^{Z_n}) = \sum_{k=0}^{\infty} P(Z_n = k) s^k, \quad s \in [0, 1]$$

واضح است که $f_0(s) = s$ ، $f_1(s) = f(s)$

دنباله توابع $\{f_n(s)\}_0^{\infty}$ در بازه $0 \leq s \leq 1$ تعریف می‌شوند.

مضافاً اینکه $m = f'(1)$ که متوسط تعداد فرزندان در هر خانواده است.

۱-۱) تعریف

اگر $m = 1$ ، فرایند را بحرانی و در حالت‌های $m > 1$ و $m < 1$ به ترتیب فرایند را زیربحرانی و زیربحرانی می‌نامیم.

لم (۱-۳)

اگر $f_n(s)$ تابع مولد احتمال Z_n در فرایند شاخه‌ای $\{Z_n\}$ باشد، فرض می‌کنیم $f_0(s) = s$

در این صورت به ازای هر n داریم:

$$f_{n+1}(s) = f_n(f(s)) \quad \text{i}$$

$$f_{n+1}(s) = f(f_n(s)) \quad \text{ii}$$

مرجع کارلین [3] فصل ۸

لم (۴-۱)

فرض کنیم \mathcal{E}_i ها $i = 1, \dots, n$ متغیرهای تصادفی و مستقل وهم توزیع باشند، $Y = \sum_{i=1}^n \mathcal{E}_i$ و فرض

کنیم $f_Y(s)$ تابع مولد Y و $f_{\mathcal{E}_i}(s)$ تابع مولد \mathcal{E}_i ، $i = 1, \dots, n$ باشد در این صورت:

$$f_Y(s) = \prod_{i=1}^n f_{\mathcal{E}_i}(s)$$

$$f_Y(s) = [f_{\mathcal{E}_1}(s)]^n$$

مرجع کارلین [3] فصل ۸

لم (۵-۱)

تابع مولد احتمال $f(s)$ بر بازه $[0, a]$ که $a \geq 1$ ، اکیدا صعودی بوده و از هر مرتبه‌ای مشتق پذیر است.

مرجع کارلین [3] فصل ۸

لم (۶-۱)

فرض کنید $p_0 + p_1 < 1$ و $\{p_k\}$ توزیع غده‌ی فرزندان در فرایند شاخه‌ای است. در این صورت برای $0 \leq s \leq 1$ تابع مولد $f(s)$ تابعی اکیدا محدب است.

مرجع کارلین [3] فصل ۸

(۵-۱) احتمالات انقراض

(۱-۵-۱) تعریف

هرگاه در فرایند شاخه‌ای $\{Z_n\}$ ، در نسل n افراد نباشند که تولید مثل کنند آنگاه نسل $n+1$ نامنقرض می‌شود. احتمال رخ دادن چنین حالتی یعنی $q_{n+1} = P(Z_{n+1} = 0)$ را احتمال انقراض در نسل $n+1$ می‌نامند، بنابراین

$$P(Z_n = 0) = f_n(0) = q_n$$

لم (۷-۱)

فرض کنید q_n احتمال انقراض نسل n در یک فرایند شاخه‌ای باشد، در این صورت همواره برای توابع مولد احتمال f داریم: